

Отвeтник: DB Vertrieb GmbH

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 2, точка 6 от Директива 2011/83/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 година относно правата на потребителите ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че обхваща и договори, чрез които търговецът не се задължава пряко да предостави услуга, а потребителят придобива правото при възложени в бъдеще услуги да получи отстъпка от цената?

При утвърдителен отговор на първия въпрос:

- 2) Трябва ли изключването от приложното поле на договори „за услуги за превоз на пътници“ в член 3, параграф 3, буква к) от Директива 2011/83/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 година относно правата на потребителите да се тълкува в смисъл, че то се прилага и към положения, при които като насрещна престация потребителят не получава непосредствено транспортна услуга, а по-скоро правото при бъдещи договори за транспортни услуги да получи отстъпка от цената?

⁽¹⁾ Директива 2011/83/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 година относно правата на потребителите, за изменение на Директива 93/13/ЕИО на Съвета и Директива 1999/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 85/577/ЕИО на Съвета и Директива 97/7/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 304, 2011 г., стр. 64).

Преюдициално запитване от Centrale Raad van Beroep (Нидерландия), постъпило на 25 септември 2018 г. — AFMB Ltd и др./Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

(Дело C-610/18)

(2018/C 455/31)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Centrale Raad van Beroep

Страни в главното производство

Жалбоподател: AFMB Ltd и др.

Отвeтник: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Преюдициални въпроси

- 1) А. Следва ли член 14, параграф 2, буква а) от Регламент (ЕИО) № 1408/71 ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че при обстоятелства като тези в главните производства нает по трудов договор международен водач на товарен камион следва да се разглежда като част от управляващия моторни превозни средства персонал:
- а. на наелото го на работа транспортно предприятие, на което той на практика е на неограничено разположение за неопределен срок и което упражнява спрямо него фактическа работодателска власт и на практика поема разходите за труд, или
 - б. на предприятието, което формално е сключило с него трудов договор и което съгласно споразумение с транспортното предприятие по буква а) му изплаща трудово възнаграждение и поради това заплаща и дължимите социалноосигурителни вноски в държавата членка, в която се намира седалището на това предприятие, а не в държавата членка, в която се намира седалището на посоченото в буква а) предприятие, или
 - в. на предприятието по буква а), но също и на предприятието по буква б)?

- Б. Следва ли член 13, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 883/2004⁽²⁾ да се тълкува в смисъл, че при обстоятелства като тези в главните производства за работодател на международен водач на товарен камион, в качеството му на лице, наето по трудов договор, следва да се счита:
- а. наелото го на работа транспортно предприятие, на което той на практика е на неограничено разположение за неопределен срок и което упражнява спрямо него фактическа работодателска власт и на практика поема разходите за труд, или
 - б. предприятието, което формално е сключило с него трудов договор и което съгласно споразумение с транспортно предприятие по буква а) му изплаща трудово възнаграждение и поради това заплаща и дължимите социалноосигурителни вноски в държавата членка, в която се намира седалището на това предприятие, а не в държавата членка, в която се намира седалището на посоченото в буква а) предприятие, или
 - в. както предприятието по буква а), така и предприятието по буква б)?
- 2) В случай че при обстоятелства като тези в главното производство за работодател се счита предприятието, посочено във въпрос 1А, буква б) и във въпрос 1Б, буква б),

прилагат ли се — изцяло или частично — специалните условия, при които работодатели като агенциите за временна заетост, и други посредници могат да се позоват на предвидените в член 14, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕИО) № 1408/71 и в член 12 от Регламент (ЕО) № 883/2004 изключенията от принципа, че заетото лице се подчинява на законодателството на държавата, в която то осъществява дейност, и в случаите по главните производства в съответствие с целите за прилагането на член 14, параграф 2, буква а) от Регламент (ЕИО) № 1408/71 и на член 13, параграф 2, буква б) от Регламент (ЕО) № 883/2004?

- 3) В случай че при обстоятелства като тези в главните производства предприятието по въпрос 1А, буква б) и по въпрос 1Б, буква б) не се счита за работодател и отговорът на въпрос 2 е отрицателен,

описват ли изложените в представения акт за преюдициално запитване факти и обстоятелства случай злоупотреба с правото на Съюза и/или с правото на ЕАСТ? При утвърдителен отговор на този въпрос, какви са последиците от това?

- ⁽¹⁾ Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността; член 14, параграф 1, буква а) и член 14, параграф 2, буква а) (ОВ L 149, 1971 г., стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 26).
- ⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година за координация на системите за социална сигурност; член 12, член 13, параграф 1, буква а) и член 13, параграф 1, буква б) (ОВ L 166, 2004 г., стр. 1 Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 82).

Преюдициално запитване от Juzgado de Primera Instancia de Albacete (Испания), постъпило на 2 октомври 2018 г. — Кредитополучатели/Globalcaja S.A.

(Дело C-617/18)

(2018/C 455/32)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de Primera Instancia de Albacete

Страни в главното производство

Ищци: Кредитополучатели

Ответник: Globalcaja S.A.

Преюдициални въпроси

- 1) Изключва ли „необвързващото действие“ по член 6, параграф 1 от Директива 93/13⁽¹⁾ възможността продавачът или доставчикът и потребителят да смячат с частноправно споразумение клауза, която не отговаря на изискването за съставяне на ясен и разбираем език по член 4, параграф 2, чрез намаляване на минималния лихвен процент по тази клауза или чрез заместването ѝ с друга клауза, която е по-малко неблагоприятна за потребителя?